

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1920 kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner i fråga om förbud mot tillverkning och import av starkare maltdrycker.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Antonsson, Wijk, Boman, Holmström, Jonsson i Hökhult, Johansson i Kullersta, P. Albert Bergström, Björns-son, Kobb, Åhlmans Olof Olsson, Björkman, Bökclund, Jönsson i Fridhill, Uddenberg och Björklund.

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *C. G. Ekman* m. fl., nr 163, och den andra inom andra kam-maren av herr *Sävström* m. fl., nr 238, har hemställts, »att riksdagen måtte

a) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga utredning om och till riksdagen avgiva förslag till sådana stad-ganden rörande tillverkning och import av maltdrycker, att dylika drycker med över 3.6 volymprocent alkoholhalt icke få inom landet tillverkas eller hit importeras;

b) för sin del förklara Kungl. Maj:t berättigad att under tiden tills dess definitiv sådan lagstiftning, som under punkt 1 avses, kan varda godkänd och utfärdad, genom kungl. kungörelse eller på annat sätt provisoriskt reglera tillverkningen och importen av maltdrycker därhän, att dylika drycker med över 3.6 volymprocent alkoholstyrka icke under samma tid få hit införas eller här tillverkas.»

Utskottet.

I samband med den lagstiftning angående de s. k. mellanstarka maldryckerna, som kom till stånd enligt beslut av 1919 års lagtima riksdag, infördes i 1907 års förordning angående tillverkning och beskattning av maldrycker en uppdelning av maldryckerna i tre klasser, kännetecknade med hänsyn till såväl extrakthalt som alkoholhalt. Sålunda omfattar första klassen maldrycker, som ej innehålla mer än två och en fjärdedels volymprocent alkohol och äro inbryggda med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger sex procent, ävensom alkoholfria maldrycker, som äro inbryggda med en stamvört av högre extrakthalt. Andra klassen omfattar maldrycker, som icke äro hänförliga till första klassen och vilka ej innehålla mer än tre och sex tiondels volymprocent alkohol och äro inbryggda med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger nio och fem tiondels procent. Till tredje klassen hänföras alla övriga maldrycker.

De förevarande motionerna åsyfta, att maldrycker med över 3.6 volymprocent alkoholhalt icke måtte få inom landet tillverkas eller hit importeras. Utgångspunkten är det faktiska förhållandet, att på grund av dels bristande tillgång på malt, dels de med försäljningen av öl enligt rusdrycksförsäljningsförordningen förenade kontrollföreskrifter, någon försäljning av sådana drycker icke kommit till stånd, vilket förhållande i stort sett hittills icke synes hava inverkat menligt på bryggerinäringens ekonomiska resultat. Motionärernas framställning innefattar, som ovan är nämnt, i första hand, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och förslag i ämnet. Därjämte hava motionärerna hemställt, att riksdagen måtte utan förutgången utredning bemyndiga Kungl. Maj:t att tills vidare utan riksdagens hörande lagstifta på området.

Utskottet anser, i likhet med vad i punkten a) av motionen uttalats, att den av motionärerna väckta frågan icke bör lösas utan föregående utredning. En sådan utredning bör avse att undersöka, huruvida och under vilka förutsättningar den ur nykterhetssynpunkt särskilt för landsbygdens del avsevärda förmån, som vunnits därigenom att på grund av särskilda förhållanden de starkare, såsom berusningsmedel användbara maldryckerna icke funnits tillgängliga, må kunna bevaras åt framtiden. Däremot torde det saknas anledning att ifrågasätta indragning av sådan tillverkning av alkoholstarkare maldrycker, som bedrives uteslutande för export.

Den utredning, som utskottet sålunda förordar, bör taga hänsyn till jämväl de handelspolitiska följder, som importförbud beträffande ifrågavarande slag av maldrycker kan medföra. Den bör vidare inriktas på att söka tekniskt utröna, huruvida en, trots låg alkoholhalt,

smakligare, hållbarare och som måltidsdryck mera användbar maltdryck än det nu förekommande pilsnerdrickat kan frambringas, till äventyrs genom att öka malthalten. Då utskottet har sig bekant, att åtminstone ett bryggeri i landet är inrättat för tillverkning uteslutande av viss alkoholstarkare maltdryck, så torde utredningen även böra omfatta frågan, huruvida och i vad mån någon ersättning kan anses vara påkallad, i händelse förbud mot försäljning av starkare maltdrycker kommer att meddelas.

Med den uppfattning i frågan, utskottet sålunda uttalat, kan utskottet uppenbarligen icke tillstyrka den andra punkten i motionärernas hemställan.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med anledning av föreliggande motioner I: 163 av herr C. G. Ekman m. fl. och II: 238 av herr Sävström m. fl., i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa en allsidig utredning av frågan, huruvida och under vilka förutsättningar förbud mot försäljning inom riket av maltdrycker, vilka innehålla mera än 3.6 volymprocent alkohol, må kunna stadgas, ävensom snarast möjligt förelägga riksdagen det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 18 maj 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Reservation:

av herr *Antonsson*, som anför:

»Då enligt min mening icke några giltiga skäl anförts för ändring i nu gällande lagstiftning på ifrågavarande område, yrkar jag avslag å såväl motionerna som utskottets hemställan.»
